

Karel Habal se narodil 4. 7. 1950 do chudé rodiny, své mládí strávil na Žižkově. Když mu bylo přibližně šestnáct, tak začal navštěvovat různé kluby a seznamoval se s různými lidmi. Jako každý mladík v té době, i pan Karel Habal musel na vojnu. Místo dvouletého vojenského cvičení nastoupil do vojenského stavebnictví. Jednou však byl Karel Habal narychlo povolán do Doupova, takže mu nikdo neměl čas ostříhat vlasy. A povedlo se mu, aby mu je kvůli drobnému zranění hlavy neostříhali ani později.

Už během 60. let napsal dopis do Mnichova do Svobodné Evropy, aby pustili jeho oblíbenou píseň Like a Rolling Stone, což nakonec vyšlo a pustili to. Také byl u vzniku skupiny Dom, undergroundové kapely. Tu zakládali její členové v restauraci Pod vrchem alias Čuranda, kde se často scházeli. Habal a jeho přátelé navštěvovali i další pražské hospody, např. hospodu U Dvou slunců nebo U Glaubiců. Byl manažérem skupiny Rock&Roll bandu.

Do Anglie se poprvé dostal v roce 1978, kdy tam odletěl s manželkou Iva Pospíšila, neboť manžele režim spolu nepouštěl. Tehdy se začíná nelegální dovoz zakázaných knih a vinylových desek. Později do Anglie cestuje díky tomu, že dal pět set korun Ivo Pospíšilovi, který to předal někomu v živnostenské bance – později se Habal dozvídá, že se jednalo o otce Mejly Hlavsy z kapely The Plastic People of the Universe. Karel Habal tak dostal svůj devizový příslib.

Ošoupané oblečení bylo v Anglii populární, proto se Karel Habal rozhodl prodat jedno ze svých starých sak, aby naopak mohl koupit vinyly. V Praze potom obcházel burzy s deskama, kde se také setkal se slečnou Miladou. Habal jí básnil o Anglii a o rok později odtamtud dostal její dopis, protože tam emigrovala.

Následující rok se znovu dostal do Londýna a setkal se tam se slečnou Miladou. Větším problémem než pašovat do Československa desky bylo pašování knih, které tam vozil ve spolupráci s nakladatelstvím Interpress. Zde se setkal s panem Zdeňkem Mastníkem, který byl jeho “šéfem” pro pašování knih na území ČR. Interpress bylo kryté jako univerzitní nakladatelství. Po listopadu 1989 s ním Habal navázal legální a stálý kontakt. Společně s Mastníkem následně likvidovali pobočku v Londýně, dováželi odtamtud zbylé knihy a dávali je darem různým českým institucím, konkrétně Národní knihovně, Památníku národního písemnictví a knihovně Libri Prohibiti.¹ Dalším zlomovým bodem v životě Karla Habala bylo, když založil společně s Ivo Pospíšilem hudební skupinu Garáž. Jak pan Habal sám řekl: „Jednalo se o skupinu Ivo Pospíšila, ne moji.“ V roce 1981 už ale Habal skupinu opouští. V

¹ Habal, K.: “Zdeňk Mastník. Volá Londýn”, in *Český dialog* 2008, č. 7–8, dostupné z <https://www.cesky-dialog.net/clanek/3647-zdenek-mastnik-vola-londyn/>, přístup dne 20. května 2022.

80. letech se Habal vrací k navštěvování hospod, které sloužily jako důležité centrum Habala a jeho přátele. Tentokrát se shromážd'ovali např. U Kafků, kde se potkávala nejen starší generace fanoušků undergroundu, ale i nová vlna mladých lidí.

Během svého života byl vyšetřován jako skoro všichni, kteří se motali kolem skupiny The Plastic People of the Universe. Jeden z nejabsurdnějších důvodů byl vyslýchán kvůli kazeztám s protisocialistickou, protisovětskou, a dokonce protilibyjskou tematikou. Karel Habal se chystá napsat ještě o tom všem knihu.